

Béres József

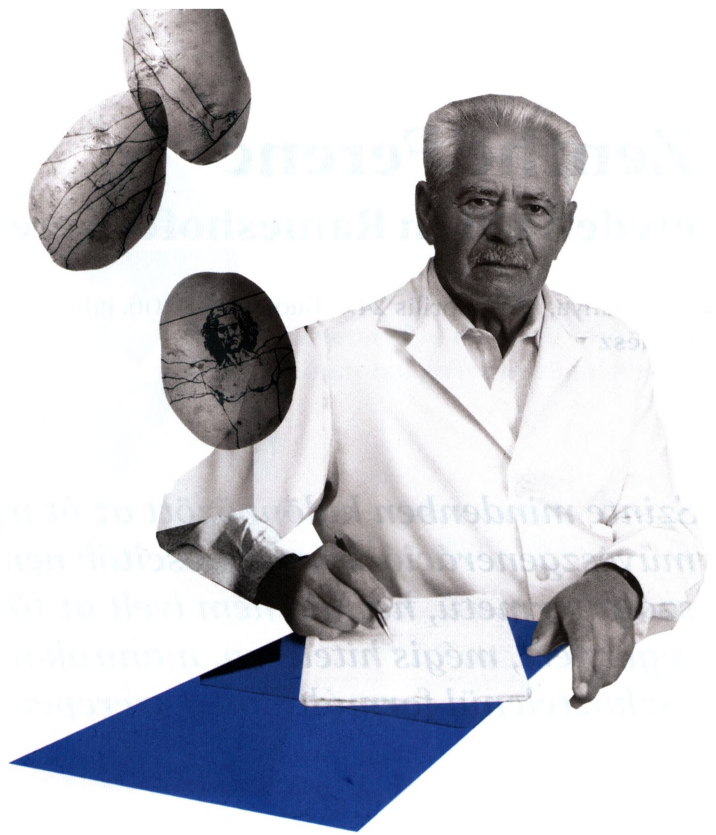
Záhony, 1920. február 7. – Budapest, 2006. március 26.

Mezőgazdasági mérnök, az immunrendszer és
a nyomelemek kutatója

*Úgy vélte, hogy a szervezet érzékeny
belső egyensúlyát nem szabad
felborítani: a nyomelemeket együttesen,
komplex módon és megfelelő
mennyiségben kell alkalmazni.*

A kecskeméti kertmunkásképző iskola befejezése után a kassai gimnáziumban kezdte meg középiskolai tanulmányait. 1943-ban behívták frontszolgálatra, 1945-ben bénult bal karral és vállal tért haza. Két évig hadigondozott volt, majd 28 évesen érettségi vizsgát tett. 1954-ben a kisvárdai mezőgazdasági gépállomás laboratóriumának vezetője lett, 1965-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági mérnöki oklevelet szerzett.

A neves növénynemesítő Teichmann Vilmos hívására 1964-ben a Nyírségi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet kisvárdai telepére került, ahol elsősorban burgonyanemesítéssel és a burgonyanövény romlásával kapcsolatos fizikai tényezőkkel foglalkozott (ebből a témából védte meg doktori értekezését is 1968-ban). Kutatásai közben arra a meglepő következtetésre jutott, hogy a burgonyabetegségek hasonlóak az emberi immunrendszer betegségeihez. Béres József kutatómódszere teljesen újszerű volt. Nem a genetikai tényezőkből vagy a szervi elváltozásokból indult ki, hanem abból, hogy milyen nélkülözhetetlen tényezők hiányoznak ahhoz, hogy az immunrendszer megfelelő választ tudjon adni az őt ért támadásokra. Sikerült meghatároznia azoknak a nyomelemeknek a körét, amelyek szerepet játszanak a szervezet normális anyagcsere-folyamatainak és jól működő immunrendszerének fenntartásában. Felfedezte, hogy helytelen az a bevett módszer, hogy betegségeket – egy-két nyomelem hiányával értelmezve –

az adott elem egymagában, sokszor túlzásokba vitt adagolásával kezelnek. Úgy vélte, hogy a szervezet érzékeny belső egyensúlyát nem szabad felborítani: a nyomelemeket együttesen, komplex módon és megfelelő mennyiségben kell alkalmazni.

1972-ben készítette el nyomelemeket tartalmazó, immunrendszert erősítő cseppjét, amelyvel először agydaganatban szenvedő húgát gyógyította meg. A szenzációs eset után sorra keresték fel a rákbetegek, ám az orvostársadalom több sikeres gyógyulás ellenére is kétkedve fogadta eredményeit. 1975-ben kuruzslás vádjával bünvádi eljárás alá került. A meghurcolt kutató mellett kiállt – többek között – Illyés Gyula, Nagy László, Ratkó József, a filmrendező Kósa Ferenc, valamint Pozsgay Imre.

1976 márciusában megszüntették ugyan a bünvádi eljárást, mégis újabb négy év kellett ahhoz, hogy az immunerősítő Béres Cseppet szabadalomként bejegyezhessek (176202-es lajstromszámmal). A hatalommal való viszo-

nyában csak az 1986-os csernobili atomerőmű-baleset hozott változást, amikor szovjet kérésre ötezer üveg Béres Cseppet szállítottak a Szovjetunióba. Hatszáz sugárfertőzött betegnél tapasztaltak jelentős javulást. A Béres Csepp 2000 óta hivatalosan is gyógyszer, amely az immunrendszer működésének, a szervezet ellenálló képességének támogatására ajánlott, valamint kiegészítő terápiaként tumoros betegségben szenvedők általános állapotának, közérzetének javítására javallott.

Béres József a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje (1997), a Magyar Örökség díj (2000) és a Széchenyi-díj (2002) kitüntetettje. Film, színdarab, szépirodalmi mű is készült róla. Nevét gyógyszergyár is őrzi.

Kozák Péter